

”مینی بچی - اس سیا ہر باہرمکی بن کر نہیں بٹنا ہم، باپ کی یاد ہر رھنا

ہم، مٹر سنہنڈی اُتوا ڈنڈی آد کو یاد کرنی سین وایومندل ہر وگھن پرتا ہم“

پرشن :- تہر بچون کی روحانی ڈرل کی وشیشنا کیا ہم جسی منش نہیں کر سکتی؟

اُتر :- تمہاری روحانی ڈرل بڈی کی ہم، اُسکی وشیشنا یہی ہم جو تہر عاشق بن اپنی

معشوق کو یاد کرتی ہو۔ اسکا ہین اِشارا گیتا ہر پی آیا ہم من مناپو۔ پرننو منش اپنی

معشوق پر ماتما کو جانتی ہین نہیں تو ڈرل کُسی کر سکینگی۔ وی تو ایک دو کو جسمانی

ڈرل سکلاتی ہم۔

اور شانتی - بچی پی سمجھتی ہم، باپ پی سمجھتی ہم ک بچی (یوگ کرانی والی)

یہان کیا کر رہی ہم! یاد کی یا تہر کی ڈرل کُرا رہی ہم۔ مُک سین کُچ پی کھنی کا

نہین ہم۔ کسکی یاد ہم؟ پرم پتا پر ماتما شو بابا کی۔ اُنکی یاد ہر رھنی سین ہماری جو پی

وکر ہم، وہ پسر ہو جائینگی اؤر وکرماجیت بن جائینگی، جتنا جو یاد کی ڈرل ہر رھینگی۔

یہ آتما کی ڈرل ہم، شریر کی نہیں۔ پارت ہر جو پی ڈرل سکاتی ہم، وہ سپ ہم جسمانی، یہ

ہم روحانی ڈرل۔ اس روحانی ڈرل کو تہر بچون کی سواہ کوئی جانتی ہین نہیں۔

روحانی ڈرل کا اِشارا گیتا ہر ہم ضرور۔ پُجوانو واچہ اُتوا پُجوان کی بچون کا پی واچہ

ہم۔ تہر اپنی پُجوان شو بابا کی بچی بنی ہو نان۔ بچون کو فرمان ملا ہم ماہر ایکر یاد کرو۔ باپ

پی ڈرل سکلاتی ہم۔ بچی پی یہی ڈرل سکلاتی ہم۔ کلپ پھلی پی باپ نین یہی کھا تا ک

مجھ باپ کو یاد کرو۔ اِسپر گھری گھری کھنی کی دَرکار نہیں ہم۔ پرننو کھنا پرتا ہم۔

یہان بٹنی کوئی اپنی مٹر سنہنڈیوں، ڈنڈی آد کو یاد کرتی رھتی ہم تو وایومندل ہر وگھن

ڈالتی ہم۔ باپ کھنی ہم جُسی یہان تہر بٹنی ہو اُسی چلتی قرتی کرم کرتی ہوئی یاد ہر

رھنا ہم۔ جُسی عاشق معشوق ایک دو کو یاد کرتی ہم۔ اُنھوں کی یاد ہم جسمانی۔ تمہاری

ہم روحانی یاد۔ آتمائین پُبتی مارگ ہر پی عاشق ہوتی ہم پرم پتا پر ماتما معشوق کی۔ پرننو

معشوق کو جانتی نہیں ہم۔ نہ اپنی آتما کو جانتی ہم۔ معشوق باپ آیا ہوتا ہم۔ پُبتی مارگ

سین لیکر آتمائین عاشق بنی ہم۔ یہ ہم ہین آتمائون اؤر پر ماتما کی بات۔ باپ بچون کو

سنمک کھتی ہم تہر عاشق مجھ معشوق کو یاد کرتی ہو ک بابا اُتو۔ ہمکو آکر دک سین

لبریت کرو اؤر اپنی سات شانتی ڈام ہر لی چلو۔ تہر جانتی ہو اب اس دکڈام، مرتیولوک کا وناش

ہونا ہم۔ اَمر لوک زندا باد، مرتیولوک مُردا باد۔ تہر اپنی برھمٹ بچی بنی ہو، تمہاری ہر پی نمبروار

پرشارت اَنوسار ہم۔ تہر بچون کو پورا نِشچہ ہونا چاہیئی ک ہر اب نرکواسی سین سور ہواسی

21 جنر لیئی بنتی ہم۔ کوئی مرتا ہم تو کھتی ہم سور ہواسی ہوتا۔ پرننو کتنی سمیہ کی

لیئی سور ہواسی ہوتا... یہ کوئی پی نہیں جانتی ہم۔ اب تہر پرشارت کر رہی ہو

سور ہواسی بنی کی لیئی۔ یہ کوون نِشچہ کراتی ہم! وہ ہم گیتا کا پُجوان۔ پرننو وہ

تو ایک ہین نراکار ہوتا ہم۔ منش سمجھتی ہم نراکار تو نراکار ہین ہم۔ وہ کُسی

يهان آڪر سڪائيندا. باپ ڪو نه جانني ڪي ڪارڻ ڊراما اُنوسار ڪرڻن ڪا نام پوڻ سين ڊال ديئا هئا. ڪرڻن اوڙ شو ڪا سنڀندا اس سميه نزديڪ هئا. شو جيئني هوتي هئا سنگر پر. ڪر ڪله هونگي ڪرڻن جيئني. شو جيئني هئا رات ۾، ڪرڻن جيئني هئا سوپري، اُسڪو پريات ڪهينگي. جب شور اتر پوري هوتي هئا تب ڪر ڪرڻن جيئني هوتي هئا. يهه باتين بچي هيڻ سمجهه سڪتي هئا، قاعدا هئا. يهان سڀا ۾ ڪوئي باهر مڪي نه هو. باپ ڪي ياد ۾ رهنا هئا. منش پڪار تي پي هئا هي پنت پاون آڻو، آڪر پاون بناو. پرنٽو ڊراما اُنوسار پٿر پٿري ڪچ پي سمجهتي نهين. اَگر جانني هوتي تو بناتي. اُنڪو يهه پي پتا نهين هئا ڪ اَپي ڪلهيگ ڪا اُنٽ هئا ڪر جب باپ آتي هئا تب آڏ هوتي هئا. منش تو بلڪل گهوڙ اُنڌياري ۾ هئا. لوگ سمجهتي هئا ڪلهيگ ۾ اُجن 40 هزار ورش پري هئا. بيحد ڪا باپ سمجهاتي هئا حد ڪا باپ ڪب پنت پاون هو نه سڪي. باپو نام تو بهتون ڪي رک ديئي هئا. بزرگ ڪو پي باپو آڻو پتاجي ڪهتي هئا. يهه روحاني پتاشري تو ايڪ هيڻ هئا جو پنت پاون، گيان ڪا ساگر هئا. بچون ڪو پاون هوني ڪي ليئي گيان چاهيئي. پاڻي ۾ اِشان ڪرني سين ڪوئي پاون ٿوريئي بنينگي. تم جانتي هو شو بابا هماري سامني اس تن ۾ پر تڪيه هئا. برهما دواران برهمڻون ڪوراج يوگ سڪاءِ رهي هئا. وهه تو ڪهه ديني هئا پڳوانو واچيه ارجن پرت. برهمڻون ڪا نام نشان نهين هئا. گايا جاتا هئا برهما دواران اِستاپنا، وشنو دواران پالنا. اِستاپنا تو برهما دواران هيڻ ڪرينگي، نه ڪ وشنو دواران، نه شنڪر دواران. تم بچون ڪو يهه سمجهائي اب ملي هئا. باپ ڪو يهان آنا پرتا هئا، واپس تو ڪوئي پي آتما جا نهين سڪتي. جو پي آتي هئا اُنڪو ستور جو تمو سين پاس ڪرنا هيڻ هئا. ڪرڻن پي پوري 84 جنم ليتي هئا اوڙ پوري پانچ هزار ورش پارت بجايا. جب آتما پيت ۾ هئا تو پي جنم تو هئا. ڪرڻن ڪي آتما جب ستيگ ۾ آتي هئا، گرپ ۾ پرويش ڪيئا تب سين ليڪر پانچ هزار ورش ۾ 84 جنمون ڪا پارت بجانا هئا. جئسي شو جيئني مناني هئا تو اِسر بئنا هئا نان. ڪرڻن ڪي آتما پي گرپ ۾ آئي چرپر هئي، اُس سميه سين ليڪر پانچ هزار ورش ڪا حساب شروع هوتا هئا. اَگر ڪم جاستي هو تو ڪر پانچ هزار ورش ۾ ڪم هو جائي. يهه بڙي سوڪير سمجهني ڪي باتين هئا. بچي جانني هئا ڪرڻن ڪي آتما ڪر سين يهه گيان لي رهي هئا، ڪر سين شري ڪرڻن بنني ڪي ليئي. تم پي ڪنس پُري سين ڪرڻن پُري ۾ جاني هو. يهه باتين باپ بئن بچون ڪو سمجهاتي هئا. بابا ڪهتي هئا ميا بڙي دستر هئا. اچي اچي مهارڻيون ڪو پي هراءِ ديني هئا. گيان ليتي ليتي ڪهان گر هچاري بئن جاتي هئا. اَشچريوت همارا بننتي، ڪٿنتي... اهو ميا ڪر پي پاڳنتي هو جاتي هئا. ڪمائي ۾ گر هچاري بئن جاتي هئا. راهو ڪا گر هڻ سڀڪو لگا هوڻا هئا. اَپي تمهاري پر ورهسپت ڪي ڏسا بئني هئا ڪر چلتي چلتي ڪوئي پر راهو ڪا گر هڻ بئن جاتا هئا. تب ڪهتي هئا مهان ڪمبخت اس دنيا ۾ ديڪنا هو تو يهان ديڪو. تمهاري آتما ڪهتي هئا هم باپ سين سڌا سڪ ڪا ورثا لي رهي هئا. بابا آپ سين ڪلپ پهلي پي يهه ورثا ليتا ٿا. ڪر سين اب باپ ڪي پاس آئي هئا. باپ نين سمجهايا هئا باهر تمهاري سينٽرس پر بهت آئينگي سمجهني ڪي ليئي. يهان يهه هئا اندر سڀا. اندر شو بابا هئا نان. جو گيان ورشا

برساتي هئ. تو اُتسي سپا ۾ پنت ڪوئي آ نهيڻ سڪتا. سبز پري، ڀُڪراج پري جو برهڻيان پنڊا بن آتي هئ. اُنڪو ڪهينگي اُپني سات ڪوئي پي وڪار ۾ جاني والي ڪو نهيڻ لاءِ سڪتي هو. نهيڻ تو دونو ريسپانسبل هو جاتي هئ. ڪسي وڪاري ڪو سات لي آئي تو اُن پر بهت داغ لڱ جاتي هئ. ڦر بهت پارِي سزا مل جاتي هئ. پريون ڪي اوپر بهت ريسپانسبلتي هئ. ڪهتي هئ مانسروور پر اِشان ڪرني سين پري بن جاتي هئ. واسطو ۾ يهه هئ گيان مانسروور. بابا منش تن ۾ آڪر گيان ورشا برساتي هئ. گيان ساگر هئ نان. نر ندي پي هو، سروور پي هو، گيان ساگر اِس ۾ بٽن بچون ڪو لائق بناتي هئ سورب ۾ جاني ڪي ليئي. سورب ۾ هئ شري لڪشمي نارائڻ ڪا راجيه. يهه هئ پرورتي مارگ ڪا اير آبجيڪٽ. ڪهتي هئ هم دونو گيان چتا پر بٽن لڪشمي نارائڻ بنني والي هئ. اونچ پد پانا هئ نان. آڏا ڪلپ آتمائين ترقتي رهتي هئ. بابا آڻو آڪر همڪوراج يوگ سڪلاءِ پاون بناو. باپ اِشارا ديتي هئ. پارتواسي جو ديوي ديوتائون ڪو مانني والي هئ اُنهن نين ضرور 84 جنم پوڳي هئ. جو ديوي ديوتائون ڪي پڳت هئ، ڪوشش ڪر اُنڪو سمجهاو. باپ ڪسي تين ڌرم آڪر اِستاپن ڪرتي هئ. برهمڻ، سوريونسي، چندرونسي، تينون ڌرم باپ اِستاپن ڪرتي هئ. آڏا ڪلپ ڦر اؤر ڪوئي ڌرم اِستاپن نهيڻ هوتا هئ. ڦر آڏا ڪلپ ۾ ڪتني مٺ پنت آڏ ڌرم ڏير ڪي ڏير اِستاپن هوتي هئ. ڪهان آڏا ڪلپ ۾ ايڪ ڌرم سو پي سنگم ڀڱ پر پوشيه ڪي ليئي راجڏاني اِستاپن ڪرتي هئ. وه سڀ پراڻي دنيا ۾ هيڻ اُپنا ڌرم اِستاپن ڪرتي هئ. يهان باپ آڏا ڪلپ ڪي ليئي ايڪ ڌرم ڪي اِستاپنا ڪرتي هئ. ڪوئي اؤر ۾ پاور نهيڻ. باپ تمڪو اُپنا بناء ڪر سوريونسي چندرونسي بناء باقي سڀڪا وناش ڪراءِ ديتي هئ. سڀي آتمائين شانتي ۾ چلي جاتي هئ. نر سڪ ۾ آتي هو، اُس سميه دڪ ڪوئي هئ نهيڻ. جو ڳاڏ ڪو ياد ڪري. يهه گيان پي تمهاري ٻڌي ۾ هئ. نر جانتي هو باپ جو گيان ڪا ساگر هئ، وه ناليچ دي رهي هئ. ساگر تو ايڪ هيڻ هئ. نر اُپني ڪو ساگر نهيڻ ڪهلائينگي. نر اُنڪي مددگار بنني هو اِس ليئي تمهارا نام هئ گيان گنگائين. باقي وه هئ پاڻي ڪي نديان. باپ ڪهتي هئ مجه ساگر ڪي نر بچي ڪام چتا پر بٽن جَل مري هو اَرڻات پنت بن پري هو. اَب ڦر مجهي ياد ڪرني سين هيڻ نر پاون بنينگي. يهه سرشتي ڪا چڪر پانچ هزار ورش ڪا هئ. يهه پي ڪسڪو پتا نهيڻ هئ. سرشتي ڪا چڪر پوري چار پاڻ ۾ هئ. چار ڀڱ هئ نان. يهه سنگم ڀڱ هئ ڪلياڻڪاري. ڪُنپ ڪهتي هئ نان. ڪُنپ ڪها جانا هئ ميلي ڪو. ندي آڪر ساگر سين ملتي هئ. آتما آڪر پر ماتما سين ملتي هئ. اِسڪو ڪُنپ ڪهتي هئ. آتما اؤر پر ماتما ڪا ميلا پي نر ديڪتي هو. نر آپس ۾ ملتي هو، سيمينار ڪرتي هو. اِسڪو ڪُنپ نهيڻ ڪهينگي. ساگر تو اُپني جڳهه پر بئني هئ. اِس تن ۾ هئ نان. جهان اِنڪا تن وهان گيان ڪا ساگر هئ. باقي نر آپس ۾ گيان گنگائين ملتي هو. نديان چوڻي بڙي تو هوتي هئ نان. وهان اِشان ڪرني جاتي هئ. گنگا جمنا سر سوتي آڏ تو هئ هيڻ. دهلي جمنا ڪا ڪنا هئ سورب. ڪرشن پُري تو هوتي هئ. دهلي ڪي ليئي ڪهتي هئ پُرسنان ٿا. جب لڪشمي نارائڻ ڪا راجيه ٿا. اُتسي نهيڻ ڪرشن ڪا راجيه ٿا. راڏا ڪرشن ڀڱل هو تب راجيه ڪر سڪي. اَب نر بچي

ڪتني خوشي ۾ هو. مايا ڪي طوفان تو بهت آئيني. بيحد ڪي باڪسنگ هئ. هرايڪ ڪي پانچ وڪارون ڪي ساٿ ڀڙ ڇلتي هئ. هر چاهتي هئ بابا ڪو نرنتر ياد ڪرين. مايا همارا يوڱ اڙاءِ ديتي هئ. ايڪ ڪيل پي ڊڪاتي هئ پرماتما اپني طرف ڪينچتي هئ. مايا اپني طرف. اٿسا ايڪ ناٿڪ بنايا هئ. باٿسڪوپ ڪا فٿشن آبي نڪلا هئ. تمڪو ڊراما اٿوسار باٿسڪوپ ۾ هيٺ سمجھانا ٿا. ناٿڪ ۾ تو بدلي سدلي هوتي هئ. يهه تو اٿادي اٿناشي ڊراما بنا بنايا هئ. بني بنائي بن رهي... فلاڻا مَر ڳيا اٿنا هيٺ ڀارت ٿا، هر چنتا ڪيون ڪرين. ڊراما هئ نان. شرير چور ديئا ڦر ٿوريئي آ سڪنا. روني سين فائدا هيٺ ڪيا؟ اسڪا نام هيٺ هئ ڊڪٽار. سٽيگ ۾ موه جيت راجائين هوتي هئ. اس پر ڪهاڙي پي هئ. سٽيگ ۾ موه ڪي بات هوتي نهين. يهان تو منشون ڪا ڪتنا موه هئ. ڪسڪو رونا نه آئي تو روڪر پي اٿڪور لاءِ ديني. تو سمجھي ڪ يهه افسوس ڪرتي هئ. نهين تو ڳلاني هو جائي. ڀارت ۾ هيٺ يهه سڀ رواج هئ. ڀارت ۾ هيٺ سڪ، ڀارت ۾ هيٺ بهت ڊڪ هوتا هئ. ڀارت ۾ گاڊ گاڊيس راجيه ڪرتي ٿي. پڙاڻي چتر بڙي خوشي سين ليتي ٿي. پڙاڻي چيز ڪا مان هوتا هئ. سڀ سين پڙاڻا شو تو يهان آيا ٿا نان، اٿڪي ڪتني پوجا ڪرتي هئ. اَب تو شو بابا آيا هئ، تر پوجا نهين ڪريني. وه هوڪر ڳيا هئ تو اٿڪي پوجا ڪرتي رهتي هئ. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ ڳڏمار ننت. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليتي مڪيه سار

- (1) ڊراما ڪي ڳيان ڪو ڀڙي ۾ رک نشچنت بنا هئ. ڪسي پي پر ڪار ڪي چنتا نهين ڪرني هئ ڪيونڪ جانتني هئ بني بنائي بن رهي... نر موهي بنا هئ.
- (2) باپ دواران جب ڪ ورهسپت ڪي ڏسا بئني هئ تو سنڀال ڪرني هئ راهو ڪا گرهڻ نه لڳ جائي. ڪوئي پي گرهچاري هو تو اسي ڳيان دان سين سماپت ڪرنا هئ.

وردان - شڪتي روپ ڪي سمرتي دواران پنت سنسڪارون ڪا ناش

ڪرني والي ڪالي روپ پو

سدا اپنا يهه سوروپ سمرتي ۾ رهي ڪ مئن سرو شسترداري شڪتي هون، مجھ پنت پاوني پر ڪوئي پنت آتما ڪي نظر ڪي پرچائي پي نهين پر سڪتي. پنت آتما ڪي پنت سنڪلپ پي نه چل سڪي، اٿسي اپني بريك پاور فل چاهيئي. يدي ڪسي پنت آتما ڪا پرياءُ پرتا هئ تو اسڪا اُرت هئ ڪ پرياءُ شالي نهين هو. جو سيمر سنگهاري هئ وه ڪي ڪسڪا شڪار نهين بن سڪتي. تو اٿسا ڪالي روپ بنو جو ڪوئي پي آپڪي سامني اٿسا سنڪلپ پي ڪري تو اٿڪا سنڪلپ موڙچت هو جائي.

سلوگن - رايل روپ ڪي اچا ڪا سوروپ نام، مان اوڙ شان هئ.